

חַתִּי"ת לַיּוֹם שְׁנֵי פְּרָשֵׁת הַאֲזִינוּ צוּם גְּדֻלְיָה ג' תְּשׁר"ג ה'תשפ"ד - שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁנֵי עַם רִשִׁי

מִשֶּׁה רַבְּנוּ מִמְּשִׁיךְ לְדַבֵּר לְשָׁמַיִם וְלָאָרֶץ. הוּא רוֹצֵה שֶׁהֵם יִזְכְּרוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵתִיד, עַל כֵּן שֶׁה' תִּמְיֵד דָּאָג לְעַמּוֹ. כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִדְעוּ עַד כַּמָּה לֹא נִכּוֹן לְהִתְנַהֵג לֹא כְּפִי שֶׁה' רוֹצֵה.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, זְכְרוּ דְבַר חָשׁוּב מְאֹד.
כְּשֶׁאֲנָשִׁים הִכְעִיסוּ אֶת ה' מָה הוּא עֹשֶׂה?
אוֹתָם אֲנָשִׁים נִעְנְשׁוּ!
(בְּמוֹבָן בְּקִרְוֹב מְאֹד מְשִׁיחַ יְבוֹא וְאֵז נִזְכָּה לְהִרְבֶּה טוֹב).

כְּשֶׁהָעוֹלָם הָיָה מְלֵא בְּרָשָׁעִים,
ה' הֵבִיא מַבּוּל וְכָלָם מֵתוּ.
אֲבָל כְּאֲשֶׁר אֲנָשִׁים עֲבָדוּ יַחַד - בְּאַחַדוֹת
כְּדֵי לִבְנוֹת אֶת מִגְדָּל בָּבֶל וּלְהִלָּחֵם בֵּה'!!
הֵם הָיוּ כּוֹלֵם רָשָׁעִים וְגַם לָהֶם הִגִּיעַ לְמוֹת,
אֲבָל ה' לֹא עֹשֶׂה זֹאת,
הַיּוֹדְעִים אֶתְּם מִדּוֹעַ?
מִכִּיּוֹן שֶׁהָיוּ בְּאַחַדוֹת,
וְאַחַר כֵּן נוֹלְדוּ עִם יִשְׂרָאֵל!
כֹּל הָעַם הַיְהוּדִי יֵצֵא מִמְּשַׁפְּחָתוֹ שֶׁל שֵׁם.
בְּמִקּוֹם לְהִמִּית אוֹתָם,
ה' שָׁלַח אוֹתָם לְכָל מִינֵי אֲרָצוֹת
וּלְכָל אֶחָד מֵהֶם שָׁפָה חֲדָשָׁה

כְּדֵי לְהִיּוֹת חֶלֶק מִ70 אַמּוֹת הָעוֹלָם
(בְּדִיּוּק כְּמוֹ שֶׁבִּנְיָ יַעֲקֹב הָיָה בְּהַמְשֵׁךְ 70 נְפֶשׁ בְּזִמְנוֹ שֶׁיִּרְדּוּ לְמִצְרַיִם).

כָּל זֹאת,

רַק מֵאַהֲבַת ה' אוֹתָנוּ
הוּא הַשְּׂאִיר אוֹתָם בְּחַיִּים
כְּדֵי שֶׁבְּהַמְשֵׁךְ יוּכַל לָתֵת לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה.

אָנוּ מִזְרַע יַעֲקֹב, הַשְּׁלִישִׁי בְּאַבוֹת,
כְּמוֹ חֶבֶל חֲזָק שֶׁקְלוּעַ מְשֻׁלָּשָׁה חוּטִים,
הִכִּי חֲזָק שֶׁיִּכּוֹל לְהִיּוֹת!

אֵף עִם לֹא רָצָה אֶת הַתּוֹרָה,
אָבֵל עִם יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע.

חֲיִיתֶם בְּמִדְבָּר, בְּאֶפֶן הִכִּי בְטוּחַ,
ה' דָּאָג לָכֶם וְטָפַל בְּכֶם
וְנָתַן לָכֶם כָּל מָה שֶׁהֵייתֶם צְרִיכִים.

כְּמוֹ נֶשֶׁר שֶׁמְסוֹכֵךְ עַל גּוֹזְלָיו
וְשׁוֹמֵר עַל מְשִׁפְחָתוֹ לְבֶטַח
מִכָּל הַטּוֹרְפִים הָאוֹרְבִים לָהֶם.

הוּא לֹא מִפְחִיד אוֹתָם,
אֶלָּא מְרַחֵף מֵעֲלֵיהֶם
וּמִזְהִיר אוֹתָם כְּשֶׁהוּא מֵתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם,
וְנוֹשֵׂא אוֹתָם עַל גִּבּוֹ
כְּדֵי שֶׁלֹּא יִפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבָר.

כִּף גַּם ה' דּוֹאָג לָעָם יִשְׂרָאֵל,
וְאֶפִּילוֹ יוֹתֵר מִכֵּף.

כְּמָה מְאֻשְׁרִים אָנוּ שֶׁאָנוּ עִמּוֹ שֶׁל ה'!

תְּהִלִּים / יוֹם ג' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים י"ח - כ"ב

בְּפָרֶק י"ט, יִשְׁנוּ פְּסוּק הַמִּדְבָּר עַל הַתּוֹרָה: "תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ". – הַתּוֹרָה שֶׁל ה' הִיא
שְׁלֵמָה, וְגוֹרֶמֶת לְנִשְׁמָה לְהַרְגִישׁ טוֹב.

הָאֲדָמוֹר הַזֶּקֶן מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּפְסוּק הַזֶּה כְּדֵי לְהַרְאוֹת מִפְּנֵי מָה הוּא שְׂמֵחַ כְּשֶׁחֲסִידִים לִמְדוּ אֶת כָּל
הַשֵּׁם (מִשְׁנִיּוֹת וּגְמָרָא) בְּהַרְבֵּה מְקוֹמוֹת בְּמַהֲלָךְ הַשָּׁנָה. כְּשֶׁהַתּוֹרָה הִיא תְּמִימָה - מְשֻׁלָּמֶת (כְּשֶׁכָּל הַתּוֹרָה
נִלְמְדַת בְּשִׁלְמוֹת) זֶה מְשַׂמַּח אֶת הַנִּשְׁמָה!

אֲצֵל חֲסִידִים יִשְׁנוּ מְנַהֵג לְלַמֵּד אֶת כָּל הַשֵּׁם בְּמִשְׁךְ שָׁנָה. הַמְנַהֵג הַזֶּה נִקְרָא, חֲלוּקַת הַשֵּׁם. כָּל חֲסִיד
לוֹקַח עַל עַצְמוֹ גְּמָרָא אַחַת לְלַמֵּד בְּמַהֲלָךְ הַשָּׁנָה. וְכֹלָם יַחַד מְסִימִים לְלַמֵּד אֶת כָּל הַגְּמָרָא! הֲאֵם אַתֶּם
יודעים איזו מְסַכֵּת אָבָא שֶׁלָּכֶם לוֹמֵד הַשָּׁנָה?

תְּנִיָּא / אֲגֵרַת הַקֹּדֶשׁ סִימָן י"ט (ג' תִּשְׂרֵי שָׁנָה פְּשוּטָה)

הַמְכַתֵּב הַבֵּא לֹא הִדְפֵס בְּהַתְחֵלָה בְּסִפֵּר הַתְּנִיָּא, הוּא הַתּוֹסֵף מֵאַחַר יוֹתֵר, אֵין לוֹ מְסַפֵּר פֶּרֶק מִשָּׁל עַצְמוֹ

ומחשיבים אותו כחלק מפרק י"ט שנמצא לפניו, היות ומדבר כאן על אותו ענין.

במכתב האחרון למדנו שמשה רבנו קבל את הנבואה שלו מ"אחוריו" (כביכול) של ה'. הפסוק אומר שהוא לא יכל לראות את פניו של ה'. במכתב הזה אנו לומדים משל על כך מהאפן שבו אדם מדבר וחושב. כפי שהפסוק אומר "מבשרי אחזה אלוקה" - בשאנו מתבוננים בגוף שלנו ובאפן פעלתו, אנו יכולים להבין את ה'.

הנה המשל: בשאדם מדבר, הוא אומר הרבה אותיות מחברות למלים, למשפטים ולרעיונות. מהיכן הגיעו האותיות האלו? הם באו ממחשבתו של האדם. בשאדם מדבר הוא צריך להשתמש במלים שחשב עליהם כבר. אם חושבים על משהו אחר ומדברים באותו זמן, אפשר רק לומר דברים שכבר חשבו עליהם קודם. זהו משל למה שלמדנו על משה רבינו. הנבואה שאמר ליהודים הגיעה מ"אחוריו" של ה', לא ישירות מפנימיותו. זה כמו הדבור שלנו, שקודם כל צריך לחשב עליו ולא יכול לבוא הישר מהנשמה.

היום יום / ג' תשרי

בשנה שבה נכתב "היום יום", היום גם היתה שבת שובה. הרבי מתחיל עם מנהגים לשבת שובה שחלה במוצאי ראש השנה.

פעם, ביחידות שהיתה לצמח צדק עם האדמו"ר הזקן, האדמו"ר הזקן ספר לו ספור שקרה לרבי שלו- המגיד ממעזריטש.

בפרשת פי תבוא, לפני ראש השנה, התלמידים ישבו יחד. המגיד אמר להם מאמר והסביר את התשובה על פי החסידות. כל התלמידים מאד התלהבו מהתורה ששמעו, חוץ מתלמיד אחד, ר' זושא מאניפאלי. הוא אמר שסוג התשובה שהמגיד דבר עליו הוא רק לאנשים מאד קדושים והוא לא מרגיש מוכן לכך.

הוא העלה רעיון ודרך לעשות תשובה שהוא הרגיש שביכולתו לעשות. ר' זושא חלק את המילה תשובה לחמשה חלקים- וכל חלק מתחיל עם אחת האותיות של המילה תשובה. נלמד אותם בעזרת ה' בחמשת הימים הבאים של עשרת ימי תשובה.

ספר המצוות / מצוות עשה כ"א

המצוה היום היא **מצוות עשה כ"א**, לכבד את בית המקדש- "ממקדשי תיראו" למדים מכך גם, איך להתנהג בכל הבתים של ה'- בתי הכנסת. בכבוד.

רמב"ם / הלכות בית הבחירה פרקים ה', ו', ז'

ברמב"ם היום לומדים עוד אודות המקום של בית המקדש.

פרק ה'- הרמב"ם מלמד אודות הר הבית, עזרת הנשים ועזרת ישראל.

פרק ו' - בית המקדש היה בנוי על הר, לכן היה בנוי במפלסים שונים. לסנהדרין היה מתר לקדש מקום שבו לא היתה קדשה קודם.

פרק ז' - לומדים אודות התנהגות מכבדת בבית המקדש (במצוה של היום) ועשר הרמות של הקדשה בארץ ישראל- החל מאדמת ארץ ישראל ועד לקדש הקודשים שנמצא בדרגת הקדשה הגבוהה ביותר. את קודש הקדשים בדקו ותקנו אחת לשבע שנים.

זְרֵכֵי הַחֲסִידוֹת / צוּם גְדֻלָּה

צוּם גְדֻלָּה הוּא אֶחָד מֵאַרְבַּעַת הַצּוּמוֹת אוֹתָם אֲנִי צָמִים בְּמִשְׁךָ הַשָּׁנָה בְּגִלְל חֶרֶב בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ. אַחֲרֵי הַחֶרֶב, נְבוּכַדְנֶאֶצַּר הִרְשָׁה לְאַדָּם בְּשֵׁם גְדֻלָּה לְהִיּוֹת הַמוֹשֵׁל שֶׁל הַיְהוּדִים בְּמִצְרָיִם. הוּא הָיָה מְנַהֵג טוֹב וְעִזָּר לַיְהוּדִים לְהִתְחִיל שׁוּב לִישֵׁב אֶת הָאָדָמָה כְּדִי שְׂיִוָּכְלוּ לַחַיּוֹת. הוּא שָׁמַע בְּקוֹלוֹ שֶׁל הַנְּבִיא יִרְמְיָהוּ וְקִים אֶת כָּל הַמִּצְוּוֹת. הִרְבֵּה יְהוּדִים שֶׁבָּרְחוּ הִגִּיעוּ לְמִצְרָיִם וְהָיָה נִרְאָה שֶׁהָעַם הַיְהוּדִי מִתְחִיל לְהִתְאוֹשֵׁשׁ וּבִסּוּפוֹ שֶׁל דָּבָר יִוָּכְלוּ לְחַזֵּר לִירוּשָׁלַיִם.

אַדָּם בְּשֵׁם יִשְׁמַעְאֵל, שֶׁהִגִּיעַ מִמִּשְׁפַּחַת מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל, מְאֹד קָנָא. הוּא הִחְלִיט לְהַרְגוֹ אֶת גְדֻלָּה. אֲנָשִׁים נִיסוּ לְהַזְהִיר אֶת גְדֻלָּה, אָבֵל הוּא חָשַׁב שֶׁזֶה סֵתֵם לְשׁוֹן הָרַע. בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, יִשְׁמַעְאֵל בֶּן נְתַנְיָה הִגִּיעַ וְהָרַג אֶת גְדֻלָּה וְהִרְבֵּה יְהוּדִים אַחֲרָיו שֶׁהָיוּ אִתּוֹ. הַיְהוּדִים שֶׁנִּזְוָרוּ, חָשְׁשׁוּ מְאֹד. נְבוּכַדְנֶאֶצַּר יָכַעס מְאֹד עַל כֵּן שֶׁהַמוֹשֵׁל שֶׁהוּא מְנַהֵג נְהָרַג, וְאִין עוֹד סְכוּי לְקוֹמָם אֶת הָעַם הַיְהוּדִי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

לְמִרְוֹת שִׁירְמִיָּהוּ הַזְהִיר אוֹתָם שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת כֵּן, הַיְהוּדִים בָּרְחוּ לְמִצְרָיִם. וּבְדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁהַזְהִיר אוֹתָם, הַמִּצְרִים הִרְגוּ אוֹתָם.

כְּמוֹכֵן, שְׂאִין צָמִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, לְכֵן צָמִים יוֹם אַחֲרֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

הַרְבֵּי אוֹמֵר שְׂאִנִּי צָרִיכִים לְלַמֵּד מִצּוּם גְדֻלָּה לְהִתְנַהֵג בְּיוֹתֵר אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל. הַצּוּמוֹת הָאַחֲרִים הֵם בְּגִלְל דְּבָרִים שֶׁהִגִּיעוּ עָשׂוּ, אָבֵל הַצּוּם הַזֶּה הוּא בְּגִלְל יְהוּדִי שֶׁקָּנָא! אֲנִי צָרִיכִים לְהַקְפִּיד בְּמִיחָד עַל אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְקָנָא, זֶה רַק יִגְרַם לָנוּ לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים טוֹבִים וְלֹא חֵס וְשְׁלוֹם דְּבָרִים שֶׁיִּכְוָלוּ לְהַכְאִיב לְאַדָּם אַחֵר.

גְּאוּלָּה וּמְשִׁיחַ / הַמְּנִיחַ שֶׁל מְשִׁיחַ

מְקֻדָּשׁ לְעֵלוּי נִשְׁמַת סְבַתְנוּ הָאֶהוּבָה מְרִים צִימְעַל בַּת הָרַב יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִיזְמָן

בְּקִצּוֹר שְׁלַחַן עֶרוֹךְ כְּתוּבָה הַלְכָה שְׂאִין סוֹפְרִים אֲנָשִׁים בְּמִסְפָּרִים. בְּמִקּוֹם זֶה, כְּדִי לְרְאוֹת אִם יֵשׁ מִסְפִּיק אֲנָשִׁים בְּעִבּוֹר מְנִיחַ לְבֵית הַכְּנֶסֶת - עֲשֶׂרָה, סוֹפְרִים עַל יְדֵי פְּסוּק הַמְּכִיל עֲשֶׂר מְלִים, "הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה אֶת עַמּוֹךְ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם"

מִדּוּעַ נִבְחַר דּוֹקָא הַפְּסוּק הַזֶּה? בְּסִפּוֹר עַל הַלְכָה וּמְנַהֵג מֵאֵת רַש"י הַנִּקְרָא סִפּוֹר הַפְּרִזְדָּס, נֶאֱמַר לְמִנּוֹת בְּאִמְצָעוֹת הַפְּסוּק "וְאִנִּי בְּרַב חֲסִדֶּךָ אָבּוֹא בִּיְתֶךָ אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל הַיֵּכָל קִדְשֶׁךָ בְּיִרְאֶתְךָ" שְׁגַם בּוֹ יֵשׁ עֲשֶׂר מְלִים. נִרְאָה מִתְאִים יוֹתֵר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בַּפְּסוּק זֶה כִּינּוֹן שֶׁהוּא מְדַבֵּר עַל כֵּן שֶׁבָּאִים לְהִתְפַּלֵּל בְּפְנֵי ה'. הַרְבֵּי מְסַבֵּיר שֶׁהַדְּבָר כֵּן בְּגִלְל שֶׁכָּכָל שְׂמֵתְקָרְבִים לְגִאּוּלָּה הַגְּלוּת נַעֲשִׂית חֲשׂוּכָה יוֹתֵר. וְלִכֵּן יֵשׁ לְנַצֵּל כָּל הַזְדַּמְנוֹת לְהַזְכִּיר לְעַצְמָנוּ שֶׁה' יִצִּיל אוֹתָנוּ וְיָבִיא לָנוּ אֶת הַגְּאוּלָּה - הוֹשִׁיעָה אֶת עַמּוֹךְ.

(וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי - תַשׁמ"ג, מְגוּלָּה לְגִאּוּלָּה עֲמוּד 87)